

Betænkning

over forslag til lov om private fællesveje. (Privatvejslov).

(Afgivet af udvalget den 24. maj 1972).

Udvalget har drøftet lovforslaget i 13 møder og har herunder haft 2 samråd med ministeren for offentlige arbejder, som tillige skriftligt har besvaret en række spørgsmål fra udvalget.

Der er i udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra

Amtsrådsforeningen i Danmark,
Den danske Landinspektørforening,
Grundejernes Landsforbund,
Høje-Tåstrup kommune,
Kommunernes Landsforening,
Københavns Magistrat og
J. Thomsen, Sorø.

Ministeren for offentlige arbejder har stillet nedenstående ændringsforslag, der er tiltrådt af udvalget, og hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

I forbindelse med lovforslagets § 2, hvorved der foretages en vis udvidelse af begrebet „privat fællesvej“, har ministeren over for udvalget bekræftet, at de betingelser, der er stillet af de kommunale myndigheder for allerede anlagte private fællesveje, fortsat har gyldighed. Ministeren har tilføjet, at dette i givet fald kan bemærkes i det cirkulære, der påregnes udsendt om den nye lovgivning, og udvalget finder en sådan bemærkning ønskelig.

I de nævnte henvendelser fra Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening og Den danske Landinspektørforening er det bl. a. anført, at man finder det administrativt u hensigtsmæssigt, at amtsrådene i betydeligt omfang i henhold til lovforslaget kommer til at fungere som 1. instans i administrationen af de private fællesveje. Efter lovforslagets § 6 er amtsrådet vej-

myndighed i de kommuner eller dele af kommuner, for hvilke der ikke tilvejebringes vejvedtægt, og de 2 kommunale organisationer finder, at det vil være i bedre overensstemmelse med kommunalreformens målsætning, at kommunalbestyrelserne overalt bliver vejmyndighed og vejtilsynsmyndighed, således at amtsrådene fungerer som ankeinstans i forhold til de af kommunalbestyrelserne truffne beslutninger. Som konsekvens heraf har man ønsket, at det pålægges samtlige kommuner at tilvejebringe vejvedtægt for hele kommunen.

I henvendelserne fra de to kommunale organisationer er det endvidere anført, at man ville finde det hensigtsmæssigt, at de ret komplicerede bestemmelser i lovforslagets § 13 om lovens gyldighedsområde ændres således, at man lader den allerede bestående opdeling i byzoner og landzoner være kriterium for, om de strengere bestemmelser i forslaget afsnit III eller de mindre indgående regler i afsnit II finder anvendelse på de private fællesveje.

På baggrund af disse henvendelser har ministeren stillet nedenstående ændringsforslag nr. 2, 8, 9 og 11.

Under et samråd med ministeren har man bl. a. drøftet, om kommunernes vejvedtægter som foreslået i § 12, stk. 6, bør stadfæstes af ministeren for offentlige arbejder, eller om det ville være administrativt mere hensigtsmæssigt, at stadfæstelsen blev foretaget af amtsrådene. Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening har over for udvalget givet udtryk for, at man ikke finder, at der er behov for en central godkendelse af vejvedtægterne, og har foreslået, at det i loven bestemmes, at ministeren for